AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2009. szeptember 15.*

A T-471/07. sz. ügyben,

a **Wella AG** (székhelye: Darmstadt [Németország], képviselik: B. Klingberg és K. Sandberg ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM második fellebbezési tanácsa által 2007. október 24-én a TAME IT szóvédjegy nemzetközi lajstromozási oltalmának az Európai Közösségek területére való kiterjesztése ügyében hozott határozat (R 713/2007-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: V. Tiili elnök, F. Dehousse és I. Wiszniewska-Białecka (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. december 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. március 19-én benyújtott válasz-beadványra,

a 2009. február 17-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2006. január 10-én a felperes, a Wella AG, a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) nemzetközi irodájánál megkapta a TAME IT szóvédjegy nemzetközi lajstromozását a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi

osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, az alábbi leírással: „Szappanok, illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek, fogkrémek”.

2 2006. április 20-án a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló, Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó, 1989. június 27-én Madridban elfogadott Jegyzőkönyv (HL 2003. L 296., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 317. o.; a továbbiakban: madridi jegyzőkönyv) 3b. cikke alapján értesítették az ezen nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak az Európai Közösség területére való kiterjesztése iránti kérelemről.

3 2006. október 20-án a TAME IT védjegynek az Európai Közösségben való oltalma vonatkozásában az elbíráló hivatalból ideiglenes elutasításról szóló értesítést bocsátott ki a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke és a módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 113. szabálya alapján a nemzetközi lajstromozás hatálya alá tartozó valamennyi áru vonatkozásában. Az elbíráló által hivatkozott indok a TAME IT védjegy megkülönböztető képességének hiánya volt a módosított, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának (jelenleg a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.] 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) értelmében.

4 2006. december 21-én a felperes válaszolt az elbíráló által az ideiglenes elutasításról szóló értesítésben felhozott kifogásokra.

5 Az elbíráló 2007. március 9-i határozatával (a továbbiakban: az elbíráló határozata) az összes áru vonatkozásában elutasította a TAME IT védjegy oltalmának az Európai Közösség területére való kiterjesztését azzal az indokkal, hogy ez a védjegy nem rendelkezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel.

6 A felperes 2007. május 9-én fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál ezen határozat ellen a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján.

7 Az OHIM második fellebbezési tanácsa a 2007. október 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) részben helyt adott a fellebbezésnek. A fellebbezési tanács lényegében úgy vélte, hogy azok az áruk, amelyek vonatkozásában az oltalomnak az Európai Közösségek területére való kiterjesztését kérelmezték, közhasználati cikkek, az érintett vásárlóközönség a Közösség szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő angol nyelven beszélő átlagfogyasztóiból áll, a „to tame" ige jelentése többek között „rugalmasabbá tenni", „megfékezni vagy kordában tartani" vagy „kezelhetővé tenni", és a „tame it" szóösszetétel megfelel az angol nyelv nyelvtani és szórendi szabályainak. A fellebbezési tanács ebből arra következtetett, hogy mivel a hajszeszek, a kozmetikai cikkek és az illóolajok vonatkozásában az áruk ez utóbbi két kategóriáját a haj rugalmasabbá tételére is lehet használni, az érintett vásárlóközönség a „tame it" kifejezést egyértelműen, azonnal és hátsó gondolat nélkül pusztán reklámüzenetként észleli, amely üzenet az ezen áruk használata során várható hatásokról tájékoztat. A fellebbezési tanács ebből arra következtetett, hogy a TAME IT védjegy ezen árukat illetően egyáltalán nem rendelkezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett megkülönböztető képességgel. A fellebbezési tanács azonban úgy vélte, hogy semmilyen lényeges kapcsolatot nem lehet megállapítani a TAME IT védjegy és a „szappanok, illatszerek, fogkrémek" között, és ennélfogva ezen árukat illetően nem következtethet a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett megkülönböztető képesség hiányára. Ezen tényekre tekintettel a fellebbezési tanács egyrészt elutasította a fellebbezést, és helyben hagyta az elbíráló határozatát, amennyiben az az „illóolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek" vonatkozásában a TAME IT védjegy nemzetközi lajstromozásában elutasította az Európai Közösség megjelölését, másrészt hatályon kívül helyezte az elbíráló határozatát és következésképpen engedélyezte a „szappanok, illatszerek, fogkrémek" vonatkozásában a TAME IT védjegy nemzetközi lajstromozásában az Európai Közösségek megjelölését.

A felek kérelmei

8 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, amennyiben az elutasítja az elbíráló határozatával szemben benyújtott fellebbezést;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

9 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

10 Keresetének alátámasztására a felperes a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapot hoz fel. A felperes lényegében

előterjeszti, hogy a TAME IT védjegy rendelkezik az ezen rendelkezés értelmében vett megkülönböztető képességgel az „illóolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek” vonatkozásában.

11 Az OHIM vitatja a felperes által előterjesztett érveket.

12 A 40/94 rendelet 146. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 151. cikkének (1) bekezdése) szerint az Európai Közösséget megjelölő nemzetközi lajstromozásnak a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom Európai Közösségre történő utólagos kiterjesztésének a Madridi Jegyzőkönyv 3b. cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától ugyanaz a hatálya, mint a közösségi védjegybejelentésnek. Ugyanezen rendelet 149. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 154. cikkének (1) bekezdése) akként rendelkezik, hogy az Európai Közösséget megjelölő nemzetközi lajstromozást a közösségi védjegybejelentésekkel azonos módon feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálatnak kell alávetni.

13 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése) akként rendelkezik, hogy az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn.

14 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett megjelölések nem képesek betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi eredetének azonosítását, lehetővé téve ily módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy valamely későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, míg mást válasszon, amennyiben a védjegyről negatív tapasztalatot szerzett (az Elsőfokú Bíróság T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 37. pontját és a T-424/07. sz., Pioneer Hi-Bred International kontra OHIM (OPTIMUM) ügyben 2009. január 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 20. pontját).

15 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyébként reklámjelmondatként, minőségjelzésként használt vagy a védjeggyel érintett áruk vagy szolgáltatások vásárlására ösztönző megjelölésből vagy jelzésből álló védjegy lajstromozását az ilyen jellegű használat nem zárja ki. Mindazonáltal a megjelölés, amely a reklámjelmondathoz hasonlóan, a klasszikus értelemben vett védjegyfunkciókon túl további funkciókat is betölt, csak akkor rendelkezik megkülönböztető képességgel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, ha egyúttal az az érintett áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származására utaló megjelölésként is felfogható, és ezáltal az érintett vásárlóközönség az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni a védjegyjogosult áruját vagy szolgáltatását a más kereskedelmi származású árutól vagy szolgáltatástól (az Elsőfokú Bíróság T-122/01. sz., Best Buy Concepts kontra OHIM [BEST BUY] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2235. o.] 21. pontja és a T-184/07. sz., Avon Products kontra OHIM [ANEW ALTERNATIVE] ügyben 2008. november 26-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 22. pontja).

16 A megkülönböztető képesség hiányának megállapításához elegendő azt megállapítani, hogy az adott szóvédjegy jelentésbeli tartalma a fogyasztó számára az áruknak vagy szolgáltatásoknak a kereskedelmi értékükre vonatkozó jellemzőjét mutatja, amely közelebbi megjelölés nélkül promocionális vagy reklám jellegű információból származik, amelyet az érintett vásárlóközönség először inkább önmagában, mintsem az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származására utaló megjelölésként fog észlelni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-281/02. sz., Norma Lebensmittelfilialbetrieb kontra OHIM [Mehr für Ihr Geld] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1915. o.] 31. pontját és a T-128/07. sz., Suez kontra OHIM [Delivering the essentials of life] ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 20. pontját).

17 Másrészt a védjegy megkülönböztető képességét egyrészt a bejelentéssel vagy az Európai Közösségek területére vonatkozó oltalom iránti kérelemmel érintett árukra és szolgáltatásokra való tekintettel, másrészt azon érintett vásárlóközönség észlelése szempontjából kell értékelni, amely ezen áruk vagy ezen szolgáltatások átlagfogyasztóiból áll (az Elsőfokú Bíróság T-88/00. sz., Mag Instrument kontra OHIM [zseblámpák formája] ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-467. o.] 30. pontja és a fenti 16. pontban hivatkozott Delivering the essentials of life ügyben hozott ítélet 21. pontja).

18 Végül az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amennyiben a közösségi védjegy lajstromozását vagy a nemzetközi lajstromozásnak az Európai Közösségek területén való oltalmát valamely kategóriába tartozó összes áru vonatkozásában, az áruk közötti

különbségtétel nélkül kérelmezték, az a tény, hogy a szóban forgó védjegy kizárólag az ezen kategóriába tartozó bizonyos áruk vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, nem akadályozza meg a szóban forgó védjegy megkülönböztető képessége hiányának megállapítását az ezen kategóriába tartozó összes áru vonatkozásában (lásd ebben az értelemben analógia útján az Elsőfokú Bíróság T-359/99. sz., DKV kontra OHIM [EuroHealth] ügyben 2001. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1645. o.] 33. pontját és a T-304/06. sz., Reber kontra OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart) ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1927. o.] 92. pontját).

19 A jelen esetben a felperes vitatja az „illóolajok, kozmetikai cikkek, hajszeszek” áruk (a továbbiakban: szóban forgó áruk) vonatkozásában a TAME IT védjegy nemzetközi lajstromozásában az Európai Közösség megjelölésének a fellebbezési tanács általi elutasítását.

20 Előzetesen, tekintettel a szóban forgó áruk természetére, amely áruk közhasználati cikkek, és arra a tényre, hogy a TAME IT védjegy az angol nyelvből származó szavakból áll, meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az érintett vásárlóközönség szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő angol nyelven beszélő átlagfogyasztókból áll, amit egyébként a felek nem vitattak. Tehát az angol nyelven beszélő átlagfogyasztó észleléséhez képest kell értékelni azt, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte-e úgy, hogy a TAME IT védjegy a szóban forgó áruk vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

21 Ebben a tekintetben először is rá kell mutatni, amint azt a fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy a „to tame” angol ige jelentése többek között „rugalmasabbá tenni”, „megfékezni vagy kordában tartani” vagy „kezelhetővé tenni”. A fellebbezési tanács egyebekben megállapította, anélkül hogy ezt a felperes vitatta volna, hogy ez utóbbi az internetes oldalán az Egyesült Királyságban, a „to tame” igét a „rugalmasabbá tenni” értelemben használja bizonyos hajápolási áruinak reklámozása céljából.

22 Másodszor, amint azt a felperes állítja, az „it” angol semleges nemű névmás elméletileg különböző jelentésekkel rendelkezhet, így a fogyasztó számára bizonyos értelmezési mozgásteret hagy arra vonatkozóan, hogy mire utal a „to tame” ige. Mindazonáltal, amint azt az OHIM megállapítja, a fenti 17. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a védjegy megkülönböztető képességét nem elvontan, hanem a bejelentéssel vagy az Európai Közösségek területére vonatkozó oltalom iránti kérelemmel érintett árukra tekintettel kell értékelni. A jelen esetben a szóban forgó áruk a hajszeszek, a kozmetikai cikkek és az illóolajok. A hajszeszeket meghatározásuknál fogva a haj ápolására szánják. A kozmetikai cikkek és az illóolajok kategóriája természetesen magában foglal, amint azt a felperes előterjeszti, a haj ápolására szánt áruktól eltérő árukat. Azonban, amint arra a fellebbezési tanács rámutatott, a kozmetikai cikkek kategóriája általában a hajápolási kozmetikai cikkeket is magában foglalja, és bizonyos illóolajok a haj rugalmasabbá tételére is használhatók. Erre a kérdésre vonatkozóan a felperes megelégszik azzal az állítással, hogy az illóolajok „szokatlan” áruk hajápolási célra, és a kozmetikai cikkek kategóriája „inkább a bőrápolási árukat, […] a fürdőolajokat és fürdősókat, valamint a szépítőszereket […]” foglalja magában, anélkül hogy ezen állításait alátámasztaná.

23 Márpedig, amint azt az OHIM hangsúlyozza, az „it” névmás az angol nyelvben helyettesítheti a „haj” vagy „hajzat” szót, mivel az angol „hair” szó egyes számú használata nagyon általános. Így a hajszeszek, a hajápolási kozmetikai cikkek és a hajápolásra használható illóolajok vonatkozásában az „it” névmást a hajra vagy a hajzatra való utalásként fogják észlelni.

24 Harmadszor, nem vitatott, hogy a „tame it” kifejezést az angol nyelvtani és szórendi szabályoknak megfelelően alkották. Ezen felül a „tame it” kifejezés felszólító módban ragozott igét tartalmaz.

25 Ebből következik, hogy a hajszeszek, a hajápolási kozmetikai cikkek és a hajápolásra használható illóolajok vonatkozásában a TAME IT védjegyet az angol nyelvű átlagfogyasztó arra vonatkozó felszólításként vagy felhívásként fogja észlelni, hogy ezeket az árukat a haj, vagy a hajzat rugalmasabbá tételére, megzabolázására vagy kezelhetővé tételére használja. A TAME IT védjegy jelentésbeli tartalma tehát az érintett fogyasztó számára ezen áruknak kereskedelmi értékükre vonatkozó egyik pozitív

jellemzőjét mutatja, amennyiben ezen áruk használata során a haj lágyításának vagy kordában tartásának hatása a fogyasztó által keresett lényeges ismertetőjegy.

26 Következésképpen a TAME IT védjeggyel a hajszeszekkel, a hajápolási kozmetikai cikkekkel és a hajápolásra használható illóolajokkal kapcsolatban találkozó fogyasztó ezt a védjegyet azonnal az ezen áruk használatára ösztönző és/vagy ezen áruk használata során várható hatásokról tájékoztató promocionális vagy reklám jellegű információként észleli, és nem azok kereskedelmi származásának megjelöléseként.

27 A felperes tévesen állítja azt, hogy mivel a „to tame" ige különböző jelentésekkel rendelkezik, amelyekből a legfontosabb a vadállatok megszelídítésére utal, ez a promocionális vagy reklámjellegű információ nem egyértelműen, közvetlenül és azonnal kerül továbbításra. Ugyanis a fenti 17. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az a tény, hogy – a szóban forgó áruktól függetlenül vizsgált – „to tame" ige vagy a „tame it" kifejezés a fellebbezési tanács által elfogadottól eltérő jelentésekkel rendelkezik, még annak feltételezése esetén is hatástalan, hogy a felperes által erre vonatkozóan előterjesztett bizonyítékok elfogadhatók. Ugyanezen ok miatt nem lehet továbbá a fellebbezési tanácsnak megalapozottan felróni, hogy nem vett tudomást a „tame" és az „it" szavak társítása által sugallt többféle jelentésről.

28 Ezen tényekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a hajszeszek, a hajápolási kozmetikai cikkek és a hajápolásra használható illóolajok vonatkozásában a TAME IT védjegyet – amennyiben az a fogyasztót ezen áruk használatára ösztönzi, és/vagy tájékoztatja az ezen áruk használata során várható hatásokról – az érintett vásárlóközönség promocionális vagy reklámjellegű információként észleli, és nem ezen áruk kereskedelmi származására utaló megjelölésként. Következésképpen a fenti 18. pontban felidézett elvre tekintettel a fellebbezési tanács megalapozottan vélte úgy, hogy a TAME IT védjegy egyik szóban forgó áru vonatkozásában sem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

29 Ebben a vonatkozásban ezt ki kell egészíteni azzal, hogy a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 43. cikkének (1) bekezdése) szerint a szóban forgó megjelölést bejelentő a közösségi lajstromozás iránti kérelmét bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja. Így az árujegyzék korlátozására kizárólag a közösségi megjelölés bejelentője jogosult, aki bármikor benyújthat az OHIM-nak egy erre irányuló kérelmet (az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM [ELLOS] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 61. pontja és a T-402/02. sz., Storck kontra OHIM [pillangós csomagolás formája] ügyben 2004. november 10-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3849. o.] 33. pontja). A 40/94 rendelet 149. cikkének (1) bekezdése értelmében a nemzetközi lajstromozásban az Európai Közösség megjelölésére vonatkozó bejelentés keretében azonos módon kell eljárni.

30 A jelen esetben a felperesnek lehetősége volt az ilyen korlátozásra – amint azt a 40/94 rendelet 149. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 154. cikkének (2) bekezdése) előírja – többek között az ideiglenes elutasításáról szóló értesítésre adott válaszban, amely értesítés a felperes számára a 2868/95 rendelet 112. szabályának (1) bekezdése és 113. szabálya (1) bekezdésének c) pontja alapján két hónapos határidőt engedélyez arra, hogy kijavítsa az ezen ideiglenes elutasítást indokoló hiányosságokat, azaz a TAME IT védjegy megkülönböztető képességének hiányát azon áruk vonatkozásában, amelyekre az Európai Közösség területén való oltalmat bejelentették, mivel ezt a védjegyet az ezen áruk által a hajra gyakorolt pozitív hatásra vonatkozó üzenetként fogják észlelni. Mindazonáltal a felperes nem korlátozta azon árujegyzéket, amelyekre az Európai Közösségekben a TAME IT védjegy oltalmát bejelentette. Ennélfogva a fenti 18. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel jelenleg a felperes megalapozottan nem állíthatja, hogy bizonyos kozmetikai cikkek, és bizonyos nem hajápolásra szánt illóolajok vonatkozásában a TAME IT védjegy megkülönböztető képességgel rendelkezik.

31 A felperes által előterjesztett többi érv nem teszi lehetővé azon következtetés megcáfolását, hogy a TAME IT védjegy a szóban forgó áruk vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

32 Először is meg kell állapítani, hogy a felperes által előterjesztettekkel ellentétben az a tény, hogy a „tame it” kifejezés felszólító módban ragozott igét tartalmaz, a TAME IT védjegynek nem ad megkülönböztető jelleget. Amint azt az OHIM hangsúlyozza, a promóció területén megszokott a felszólító módban ragozott igék használata.

Ennélfogva az OHIM megerősíti azt a tényt, hogy ezt a védjegyet az érintett fogyasztó azonnal a szóban forgó áruk használatára ösztönző és/vagy ezen áruk használata során várható hatásokról tájékoztató promocionális üzenetként észleli.

33 Másodszor, a felperes állításaival ellentétben, a megtámadott határozatból nem tűnik ki, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta volna a TAME IT védjegy által keltett összbenyomást. A fellebbezési tanács ugyanis egyrészt „a szóban forgó megjelölést alkotó szóösszetételre" hivatkozott annak megállapítása érdekében, hogy ez az összetétel megfelel az angol nyelv szokásos szóalkotási és kiejtési szabályainak, másrészt egészében véve a „tame it" kifejezésre annak megállapítása érdekében, hogy a védjegyet pusztán reklámjellegű információként észlelik. A fellebbezési tanács úgyszintén megállapította, hogy „[az elbíráló] helyesen állapította meg, hogy a »tame it« szóösszetétel [az érintett áruk] vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel." Következésképpen a fellebbezési tanácsnak nem lehet felróni azt, hogy nem vette figyelembe a TAME IT védjegy által az érintett vásárlóközönségre gyakorolt összbenyomást.

34 Harmadszor, a felperes azt állítja, hogy az a tény, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem hozott fel példát a „tame it" kifejezésnek a szóban forgó áruk megjelölésére való használatára, azt bizonyítja, hogy a TAME IT védjegy alkalmas ezen áruknak a más kereskedelmi származású áruktól való megkülönböztetésére. Ebben a tekintetben elegendő felidézni azt, hogy jóllehet lényeges szempont a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának keretében (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja) az a tény, hogy a védjegynek alkalmasnak kell lennie arra, hogy azt az adott áruk vagy szolgáltatások megjelenítésére általánosan alkalmazzák a kereskedelemben, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját nem ezen szempont alapján kell értelmezni (a Bíróság C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-8317. o.] 36. pontja és a C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 61. és 62. pontja). Ebből következik, hogy a fellebbezési tanácsnak nem kellett ilyen példákat felhoznia, mivel úgy döntött, hogy a TAME IT védjegy nem rendelkezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett megkülönböztető képességgel. Ezt az érvet tehát mint hatástalant el kell utasítani.

35 Negyedszer, a TAME szóvédjegynek a Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában a United Kingdom Intellectual Property Office (Szellemi Tulajdon Hivatala, Egyesült Királyság) általi lajstromozására alapított érvet illetően, feltételezve ezen érv, valamint az alátámasztására előterjesztett bizonyíték elfogadhatóságát – amit az OHIM vitat –, elegendő emlékeztetni arra, hogy a közösségi védjegyek rendje szabályok együtteséből álló autonóm és sajátos célokat követő rendszer, mivel alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontja és a T-399/06. sz., giropay kontra OHIM [GIROPAY] ügyben 2009. január 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 46. pontja). Ebből következően valamely megjelölésnek a közösségi védjegyként való lajstromoztathatóságát vagy oltalmazhatóságát kizárólag a vonatkozó közösségi szabályozás alapján kell megítélni. Ennélfogva az OHIM és adott esetben a közösségi bíróság nincs kötve a valamely a tagállam, sőt harmadik állam szintjén meghozott, ezen megjelölésnek nemzeti védjegyként való lajstromozhatóságát elismerő határozathoz. Még akkor is ez helyzet, ha az ilyen határozatot a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGT első tanácsi irányelvvel (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) harmonizált nemzeti jogszabály alapján, vagy egy olyan nyelvi területhez tartozó országban hozták, amelyből a szóban forgó szóvédjegy származik (az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 47. pontja és a fent hivatkozott „GIROPAY”-ügyben hozott ítélet 46. pontja). Ezt az érvet tehát szintén el kell utasítani.

36 Ötödször, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a több szóból vagy elemből álló megjelölés esetében – ahogyan a jelen jogvita alapjául szolgáló ügyben is – az esetleges megkülönböztető képességet részben külön-külön az egyes szavak vagy azok elemei tekintetében lehet vizsgálni, de mindenesetre az általuk alkotott egész vizsgálatától kell függővé tenni. Önmagában ugyanis az a körülmény, hogy az egyes elemek külön-külön nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, nem zárja ki azt, hogy az általuk alkotott összetétel viszont rendelkezik megkülönböztető képességgel (a fenti 34. pontban hivatkozott SAT.1 kontra OHIM ügyben hozott ítélet 28. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-58/07. sz., BYK-Chemie kontra OHIM [Substance for Success] ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 18. pontja). Ezen ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, amikor a fellebbezési tanács kijelentette, hogy a „bejelentett megjelölés csak az azt alkotó elemek egyszerű összességéből áll”, mindössze azt állapította meg, hogy a TAME IT védjegy a „tame” és az „it” szavak egyszerű összetételén kívül nem rendelkezik más jelentéssel, ezáltal egészében véve az érintett vásárlóközönség azt – továbbra is – azonnal pusztán reklámüzenetként fogja észlelni. Ez a kijelentés tehát a felperes állításával ellentétben nem arra irányult, hogy a TAME IT védjegy vonatkozásában jelezze a kreativitás vagy a képzelőerő hiányát. Ebből következően ezt az érvet szintén el kell utasítani.

37 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen utasította el az illóolajok, a kozmetikai cikkek és a hajszeszek vonatkozásában a TAME IT védjegy nemzetközi lajstromozásában az Európai Közösség megjelölését a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott indokra tekintettel.

38 Ebből következően a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapot mint megalapozatlant, valamint a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

39 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Wella AG-t kötelezi a költségek viselésére.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások